

El conte de la “bona sort, mala sort ... Mai se sap”

Un pagès vivia en un petit poblet, els seus veïns el consideraven afortunat perquè tenia un fantàstic cavall negre que utilitzava per llaurar i transportar la collita. Però un dia el cavall es va escapar. La notícia va córrer aviat pel poble, de manera que en arribar la nit els veïns van anar a consolar-lo per aquella greu pèrdua. Tots li deien: “quina mala sort has tingut!”. La resposta del pagès els va sorprendre:

” Bona sort, mala sort...Mai se sap ... “

Uns dies després, el cavall va tornar portant amb ell tres eugues salvatges. Assabentats els vilatans van acudir de nou, aquesta vegada a donar-li l'enhorabona i a felicitar-lo per la seva bona fortuna, al que ell va tornar a contestar i altra vegada per sorpresa dels veïns del poble:

” Bona sort, mala sort...Mai se sap ... ”

L'endemà, el fill del camperol tractava de domar les eugues, però una d'elles el va llançar a terra i el jove es va trencar una cama. Els veïns van visitar el ferit i van lamentar la seva mala sort, però el pare amb tota la serenitat del món va respondre una altra vegada:

” Bona sort, mala sort... Mai se sap ... ”

Una guerra va començar prop de la petita vila i una setmana més tard van aparèixer al poble els oficials de reclutament per endur-se als joves a l'exèrcit. El fill del camperol no va ser acceptat per tenir la cama trencada. Al final del dia, els vilatans que havien acomiadat als seus fills es van reunir a la taverna i van comentar la bona sort del pagès, tot i que aquest, com podem imaginar, va contestar novament:

” Bona sort, mala sort...Mai se sap ... ”